

፩ አኩቴተ ቊርባን ዘቅዱስ ኣትናቴ
ዎስ ሊቀ ጳጳሳት ዘሀገረ እስክንድ
ርያ ጸሎቱ ወበረከተ አምላኩ የሁሉ
ምስለ ነፅልን ሕዝበ ክርስቲያን
ለዓለመ ዓለም አሚን ።

፪ ይ. ካ. እግዚአብሔር ምስለ ነፅል
ክሙ ።

ይ. ሕ. ምስለ መንፈስከ ።

ይ. ካ. እእኩትዎ ለአምላክነ ።

ይ. ሕ. ርቱዕ ይደሉ ።

ይ. ካ. አልዕሉ አልባቢክሙ ።

ይ. ሕ. ብነ ኅበ እግዚአብሔር
አምላክነ ።

፫ ፪ ይ. ዲ. የም በዛቲ ዕለት እለ
ተጋባእክሙ ውስተ ዛቲ ቤተ
ክርስቲያን አጽምኡ ቅዳሴሃ እንተ
ይእቲ ሰንበት ክርስቲያን ቅድስት

፬ ይ. ካ. አሰምዕ ለክሙ ሰማያት
አሰምዕ ለክሙ ምድረ ከመ ትቆሙ
በፍርሃት ወበረዓድ ዘእንበለ
ተሀውኩ ።

፭ ወእመኑሂ ኢየሀሉ ዝየ በመዓት
ምስለ እትሁ ከመ ቃየል እንዘ
መስተበቅል ውእቱ ።

፮ ወእመኑሂ ኢየሀሉ ዝየ በተቃርኖ
ምስለ ሲጹ ከመ ዳታን ወእቤሮን
እለ ተቃረንዎ ለሙሴ ።

፩ የእስክንድርያ አገር ሊቀ ጳጳሳት
ቅዱስ ኣትናቴዎስ የተናገረው
የቊርባን ምስጋና ጸሎቱና በረከቱ
ከኛ ጋራ ለዘላለሙ ይኑር ።

፪ ይ. ካ. እግዚአብሔር ከሁላችሁ ጋራ
ይሁን ።

ይ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።

ይ. ካ. አምላካችንን አመስግኑ ።

ይ. ሕ. እውነት ነው ይገባል ።

ይ. ካ. ልቡናችሁን ከፍ ከፍ አድ
ርጉ ።

ይ. ሕ. በአምላካችን በእግዚአብ
ሔር ዘንድ አለን ።

፫ ይ. ዲ. ዛሬ በዚህች ቀን በዚህች
ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተሰበሰባ
ችሁ ምእመናን ክብርት የምትሆን
የክርስቲያንን ሰንበት ቅዳሴ ስሙ።

፬ ይ. ካ. ሰማያትን አዳኝባችኋለሁ ።
ምድርንም አዳኝባችኋለሁ ። ያለ
መታወክ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ
ትቆሙ ዘንድ ።

፭ እንደ ቃየል በቀለኛ ሆኖ ከወንድሙ
ጋራ ማንም ከዚህ በመዓት
አይኑር ።

፮ ሙሴን እንደ ተጣሉት እንደ ዳታንና
እንደ አቤሮን ከባልንጀራው ጋራ
ማንም በመጣላት ከዚህ አይኑር ።

፯ ወኢመኑሂ ኢየሀሱ ዝኖ በተጓሕልዎ ምስለ ካልኡ ከመ ከይሲ ዘፈየታ ለሔቐን ።

፰ እ ካህናት አንትሙ ውእቱ አዕይንተ እግዚአብሔር ብሩሃት ተናጸኖ በበይናቲክሙ ፩ዱ ምስለ ካልኡ ሕቱ እምውስተ ሕዝብክሙ በአበ ደኖ ኢይቁም ወኢይገበር ምስሌ ክሙ በጸልዮ ኢዘማቂ ወኢቀታሊ ኢዘያጣዕ ኢሰራቂ ወኢሐላቂ ዘውእቶሙ ጅቱ አክላሳ እለ በአፍአ ይተኳነኑ ።

፱ ገሥዕዎ ለጋብእ ከመ እኅክሙ ዝል ፍዎ በግህደት ለእመ ቦቱ አበላ ዘለሞት ።

፲ መዕድዎ ለዘጌገዮ ከመ ይገድግ ኪያ ፍኖት ወይትጋነይ ለእግዚአብሔር ከመ ይሥረይ ሎቱ ።

፲፩ እ ዲያቆናት ማኅተተ ቤተ ክርስ ቲያን ወላእካኒሃ ምልሑ እምውስ ቲታ ኢየሀሱ ተኩላ ምስለ በግዕ አንቄ ምስለ ርግብ ክርዳድ ምስለ ሥርፍይ ።

፲፪ አንትሙስ ሕቱ እንተ አፍአ ወአኮ እንተ ውስቐ ወእንተ ውስጥስ እግዚአብሔር የእምር ወይፈትን በማኅተተ ዚአሁ ።

፲፫ ዴ ዲ እለ ትነብሩ ተንሥኡ በፍርሃት እግዚአብሔር ።

፯ ሔዋንን እንዳላታት (እንደ ቀማት) እባብ ከወንድሙ ጋራ በመሸነጋ ገል ማንም ከዚህ አይኑር ።

፰ ካህናት ሆይ ብሩሃን የእግዚአብሔር ዓይኖች እናንተ ናችሁ ። እርስ በርሳችሁ አንዱ ካንዱ ጋራ ተመለ ካከቱ ከወገናችሁ ውስጥ በፈሊጥ መርምሩ በመጸለይ ከናንተ ጋራ እንዳይቆምና እንዳይተባበር ሴስ ኛም ቢሆን ነፍስ ገዳይም ቢሆን ጣዖት የሚያመልክም ቢሆን ሌባም ቢሆን ሐሰተኛም ቢሆን እሊኸ ውም (ከመንግሥተ ሰማይ) በአፍአ የሚፈረድባቸው አምስት ውሾች ናቸው ።

፱ ኃጢአተኛውን እንደ ወንድማችሁ ገሥጹት ለሞት የሚያበቃ በደል ቢኖርበት በግልጽ ዝለፉት ።

፲ የበደለውን ምክሩት ያችን መንገድ ይተው ዘንድ ይቅር ሊልለት ወደ እግዚአብሔርም ይመለስ ዘንድ ።

፲፩ የቤተ ክርስቲያን መብራት አገል ጋዮቹዋም የምትሆኑ ዲያቆናት ሆይ ተኩላ ከበግ ጋራ ጭላት (ጭልፊት) ክርግብ ጋራ ክርዳድ ከስንዴ ጋራ እንዳይኖር ከውስጥ ጎቀሉ ።

፲፪ እናንተስ የውስጡን ያይደለ የአፍአውን መርምሩ የውስጡን ግን እግዚአብሔር ያውቃል ። በርሱ መብራትም ይመረምራል ።

፲፫ ዴ ዲ እግዚአብሔርን በመፍራት የተቀመጣችሁ ተነሡ ።

፲፬ ይ. ካ. ይትረጎሞ አዕዛነ ልብ
 ሰውስጥ ወአኮ አዕዛን እለ ተኩላት
 በአፍኦ ይትከሠታ አዕይንተ ልብ
 ሰውስጥ ወአኮ አዕይንት እለ
 ብሩሃት በአፍኦ ።

፲፭ ወኢይኩን ሕሊናን ከመ መዋግደ
 ባሕር ምዕረ ዘየዐርግ ላዕለ ወም
 ዕረ ዘይወርድ ታሕተ አላ ይኩን
 ከመ ዐምደ እሳት እምድር ዘይበ
 ጽሕ እስከ ሰማይ ።

፲፮ ወይኩን ሕሊናን ስፉሐ በፈሪሃ
 ዚአሁ ከመ መንጠላዕተ ወርቅ
 ዘጽፋቅ እንመቱ ።

፲፯ ናንሥእ እደዊን ጎቤሁ ወንስፋሕ

፪ ፪ የማነ ወጸጋመ ከመ ሰይፈ እሳት
 ዘውእቱ ያፈርሆ ለሰይጣን በከመ

፪ ዘር ተብህለ ወይኩና እገሪን ተኩላት ።

፲፰ ወይኩን እገሪን ተኩላ ውሰተ ቤተ

፪ ፪ እግዚአብሔር ከመ ቅትራተ ሐፂን
 ዘኢያንቀለቅል መዓልተ ወሌሊተ
 ነሎ ጊዜ ወበዘከመዝ ነሃሉ እንዘ
 እግዚአብሔር ይሬኢ ።

፲፱ ይ. ዲ. ውስተ ጽባሕ ነጽፋ
 በፍርሃት እግዚአብሔር ።

፲፬ ይ. ካ. በአፍኦ የተተከሉ ጀሮዎች
 ያይደሉ የውሳጣዊ ልብ ጀሮዎች
 ይከፍቱ ። በአፍኦ የሚያበሩ ዓይኖች
 ያይደሉ የውሳጣዊ ልብ ዓይኖች
 ይገለጡ ።

፲፭ አሳባችን አንድ ጊዜ ወደ ላይ እንደ
 ሚወጣ አንድ ጊዜ ወደ ታች እንደ
 ሚወርድ እንደ ባሕር አዟሪ አይ
 ሁን ። ከምድር እስከ ሰማይ እንደ
 ሚደርስ እንደ እሳት ምሰሶ ይሁን
 እንጂ ።

፲፮ ሥራው ጽፍቅ እንደ ሆነ እንደ
 ወርቅ መጋረጃ ሕሊናችን እርሱን
 በመፍራት የተዘጋጀ ይሁን ።

፲፯ እጃችንን ወደ እርሱ እናንሣ ። እንደ
 እሳት ሰይፍ ወደ ቀኝና ወደ ግራ
 እንዘርጋ ። ይኸውም እንደ ተነገረ
 ሰይጣንን የሚያስፈራው ነው ።

፲፰ እግራችን ሁልጊዜ በመዓልትም
 በሌሊትም እንደማይናወጥ እንደ
 ብረት ችንካር በቤተ እግዚአብሔር
 የተተከለ ይሁን ። ሁልጊዜ እንዲህ
 ባለ አነዋወር እንኑር እግዚአብሔር
 ሲያይ ።

፲፱ ይ. ዲ. እግዚአብሔርን በመፍራት
 ወደ ምሥራቅ ተመልከቱ ።

፳፮ ደ. ካ. ሰብእሰ እንዘ ክቡር ውእቱ ኢያእመረ ወኮነ ከመ እንሰሳ ዘአል ቦ ልብ ወተመሰሎሙ ።

፳፬ ሰብእሰ እንዘ ንጉሥ ውእቱ ኢያእመረ አገሠረ ርእሶ በፈቃዱ ወኮነ ገብረ ወመለክቆ እለ ኢኮኑ አጋእዝተ ።

፳፪ ሰብእሰ እንዘ ባዕል ውእቱ ኢያእመረ እንደየ ርእሶ በፍተውቱ አርጎሰ ከርሃ ወአጽምአ ነፍሶ ።

፳፫ አ እግዚአ ሚመጠን አንተሰ ዘገሰ ርከ ሎቱ ለሰብእ ሰፋሕከ ሰማየ ከመ ቀመር ለአንክሮቱ ወአርጎሰ ብከ ምድረ ለኪደተ እግሩ ።

፳፬ ታወርድ ዝናመ እምክርሠ ደመና ለሲሳዩ አብራህከ ፀሐዩ ከመ ይተፈሳሕ መዓልተ ወአሠኑይከ ወርጎ ከመ ኢይድፍኖ ጽልመተ ሌሊት ወአፀደልከ ብርሃነ ከቀክ ብተ ከመ ያእምር ግብረ አጸብዒከ ወወሀብኮ ዕለታት ወዓመታት እዝ ማነ ወመዋዕለ ከመ ይተጋነይ ለከ።

፳፭ ፫ ፫ አ ለይሰስት ልቡ ለሰብእ አርአይኮ ሞተ ወሕይወተ አፍቆረ ሞተ ወመነነ ሕይወተ አኮ ሞተ ዘሥጋ ከመ ንቀም ለእንተ ምዕር ለሰዓት እስከ ጊዜህ ለጸድቃን

፳፮ ደ. ካ. ሰው ግን ክቡር ሲሆን አላወቀም ። ልብ እንደሌለው እንደ እንሰሳም ሆነ መሰላቸውም ።

፳፬ ሰውስ ንጉሥ ሲሆን አላወቀም በፍቃዱ ራሱን አዋረደ ባርያም ሆነ ጌቶች ያልሆኑትም ዝተት ።

፳፪ ሰውስ ባለጸጋ ሲሆን አላወቀም በፈቃዱ ራሱን ነዳይ አደረገ ሆዱን አስራብ ነፍሱንም አስጠማ ።

፳፫ አቤቱ አንተ ግን ለሰው ያደረግህ ለት (ቸርነት) ምን ያህል ነው ። ሊያደንቅበት ሰማይን እንደ ድን ኳን ዘረጋህ ምድርንም ለእግሩ መመላለሻ አሰፋህ ።

፳፬ ዝናምን ለምግቡ ከከርሠ ደመና ታወርዳለህ በመዓልተ ደስ ይለው ዘንድ ፀሐይን አበራህ የሌሊት ጨለማም እንዳይሸፍነው ጨረቃን አሳመርህለት ። የጣቶችህንም ሥራ ያውቅ ዘንድ የከዋክብትን ብርሃን አበራህለት ። ዕለታትንና ዓመታትን ዘመናትንና ወራትን ሰጠኸው ይገዛልህ ዘንድ ።

፳፭ ልቡ ለደረቀች ለሰው ወየለት ። ሞትንና ሕይወትን አሳየኸው ሕይወትን ንቆ ሞትን ወደደ። እስከ ጊዜው ለጸድቃንና ለጋጥአን እንደ ተሠራ ላንዲት ጊዜ ለሰዓት እንደሚሆን እንቅልፍ የሥጋ ሞት አይደለም

ወለጋጥኢን ዘተሠርዕ አላ ሞት
 ፪ ፪ ዘለዓለም ወለዓለመ ዓለም ዘአልሆ
 ኅሉልቀ ወኢተፍጻሚት ።
 ፳፯ ሰብእሰ እንዘ ልቡስ ውእቱ ልብሰ
 ሰርሃን አዕረቀ ሥጋሁ ወተከድነ
 አዕዳላ ዘማእስ ።
 ፳፰ ሰብእሰ እንዘ መላከ ውእቱ
 እምታሕተ እግዚአብሔር ሰረቀ
 ወሰልዕ እምዕዕ ዘኢተአዘዘ ሎቱ ።
 ፳፱ አ አዳም ምንተኑ ረሰይናከ ዘአምጸ
 እከ ፍትሐ ሞት ላዕሌኑ አ አዳም
 ምንተኑ ረሰይናከ ዘኢነደገን ንት
 ፈጋዕ በገነተ ፍግዕ በአብያተ
 እግዚአብሔር ።
 ፴፬ አ ሔዋን ምንተኑ ረሰይናከ ናሁ
 ጸልመ ሥጋን በብዝሃ ኃሳውእ
 ዘእምነሰርኑ በአርአይ ሰማያውያን ።
 ፴፯ አ ሔዋን ምንተኑ ረሰይናከ ናሁ
 ይበክያ ኩሎን አዋልድከ ሶበ
 ይወልዳ በሕማም ወበዓዕር ወይደ
 ምቀ በከመ አድመውኪያ አንቲ
 ለእንተኩ ዕዕ ዘውስተ ገነት ።
 ፴፩ አ አዳም ወሔዋን እስመ እኮ ዘይ
 ትከሀል ኪያኸመ ንጽአል በከመ
 ልሳን ዘኢይትከሀል ይጽአልዎ
 እንዘ ይትናገሩ ቦቲ ወከማሁ
 አንተሙ ንሕን ወንሕን አንተሙ ።

ቀጥር ፍጻሜ የሌለው ለዓለም
 ለዘለዓለም የሚሆን ሞት ነው
 እንጂ ።
 ፳፯ ሰውስ የብርሃን ልብስ የለበሰ ሲሆን
 ሰውነቱን አራቆተ ። የዳባ ልብስን
 ለበሰ ።
 ፳፰ ሰውስ ከእግዚአብሔር በታች ገዢ
 ሲሆን ካልታዘዘለት ዕዕ ሰርቆ
 በላ ።
 ፳፱ አዳም ሆይ የሞት ፍርድን ያመ
 ጣህብን ምን አደረግንህ ። አዳም
 ሆይ ደስታ ባለበት በገነት በእግዚ
 አብሔር ማደርያ ደስ ይለን ዘንድ
 ያልተውኸን ምን አደረግንህ ።
 ፴፬ ሔዋን ሆይ ምን አደረግንኸ ። እነሆ
 በኃጢአት ብዛት ሥጋችን ጠቁረ
 በሰማያውያን አምላል በኖርን ነበር።
 ፴፯ ሔዋን ሆይ ምን አደረግንኸ ።
 እነሆ ልጆችኸ በጭንቅና በሕማም
 በወለዱ ጊዜ ያለቅላሉ አንቺ ያችን
 በገነት ያለችውን ዕንጨት እንዳ
 ደማሻት ይደማሉ ።
 ፴፩ አዳምና ሔዋን ሆይ እናንተን እንነ
 ቅፍ ዘንድ የሚቻል አይደለም እኮ
 አንደበትን እየተናገሩበት ሊሰድቡ
 ትና ሊነቅፉት እንዳይቻል እንደዚ
 ህም እናንተ እኛን ናችሁ እኛም
 እናንተን ነን ።

ወኣብቁለ እግዚአብሔር እምድር ነሎ ዕዕወ ዘሠናይ ለበሊዕ ወሠናይ ለርእይ ወዕፀ ሕይወትኒ ተከለ ማእከለ ገነት ወዕዕኒ ዘያርኢ ወያሌቡ ሠናየ ወእኩየ።
(ዘፍ. ፪፡፱)

ኣ ኣዳም ምንተኑ ረሰይናከ ዘኣምጸእከ ፍትሐ ሞት ላዕሌነ ኣ ሔዋን ምንተኑ ረሰይናኪ ናሁ ይበክያ ነሎን ኣዋልድኪ ሶበ ይወልዳ በሕማም ወበጸዕር ወይደምዋ በከመ ኣድመውኪያ ኣንቲ ለእንትኩ ዕዕ ዘውስተ ገነት።

፴፪ አ አዳም ወሔዋን አንትሙሰ ነሳሕ ያን በተግሳዕ እግረኤ መሐሪ ።

አ አዳም ወሔዋን አንትሙሰ በእማን ድኅናን ወሰእክሙ ገብ ዘት ካት ርስትክሙ ዘእንበለ ክልአት በደመ ስአሁ ለዘተቤዘወክሙ ወሁሎሙ ዐላውያን እለ ኢየአምኑ በዘተቤዘወክሙ ኢኮነ ደቂቅክሙ አላ አርአያክሙ ወአምሳሊክሙ ።

፴፫ ወንሕነሰ እለ አመነ በዋሕድ ወልድክሙ በአማን ንሕነ አርአያክሙ ወአምሳሊክሙ እለ ወጻእነ እም ሐቋክሙ ።

፴፬ ናሁ ለደቂቅክሙ በልዑትነ ኃጢአት ከመ ዘእሳት ወአውዐየትነ ፍትወት አከ ፍትወት ነፍሰ አላ ፍትወት ሥጋ ዘውአቱ ማገገሙ ለነፍስ ።

፴፭ ፪ ፪ እምደእቤሰ ንበል ሰላም ለኪ ፪ ፪ አ ገነተ ትፍሥሕት ዘኢይትከሀል ፫ ንባእ ጎቤኪ ዘእንበለ ዳእሙ በድርዕ እንግድግ ።

፴፮ ሰላም ለኪ አ ኤደም ገነት እንተ ፪ አቡነ አዳም ዘኢይትከሀል ናንፈ

፫ ፫ ርዕፅ ጎቤኪ ዘእንበለ ዳእሙ እመ ኢየሳመውነ ሥጋነ በዝቶ ።

፴፪ አዳምና ሔዋን ሆይ እንናተስ ይቅርባይ በሆነ በጌታ ተግሣጽ ንስሐ ገብታችኋል ። አዳምና ሔዋን ሆይ እናንተስ በእውነት ድናችኋል በተበጃችሁ በጌታ ደም ያለ መከልከል ወደ ቀደመ ርስታችሁ ገብታችኋል ። በተበጃችሁ በጌታ የማያምኑ ዐላውያን ሁሉ ልጆቻችሁ አይደሉም ። አርአያችሁ ምሳሌያችሁ ናቸው እንጂ ።

፴፫ በአንድ ልጆችሁ ያመነ እኛ ግን በእውነት ከወገባችሁ የወጣነ አርአያችሁ ምሳሌዎቻችሁ ነን ።

፴፬ እነሆ እኛን ልጆቻችሁን ኃጢአት እንደ እሳት በላችን ። ፍትወትም አቃጠለችን ። የነፍስ ፍትወት አይደለም የሥጋ ፍትወት ነው እንጂ ። ይኸውም ነፍስን የሚያጠፋት ነው ።

፴፭ እንግዲህስ የደስታ ገነት ሆይ ሰላም ላንቺ ይሁን እንበል ። በመጨከን ነው እንጂ ወዳንች እንገባ ዘንድ የማይቻለን ።

፴፮ የአባታችን የአዳም ኤደም ገነት ሆይ ሰላም ላንቺ ይሁን ላንቺ ዘንድ ደስ ሊለን የማይቻል በዚህ ሥጋችንን ካላደከምን በቀር ።

፳፯ ሰላም ለኪ እ ምድረ ጎነት ዘአይት።

፫ ፫ ከሀል ናንሶሱ ጎቤኪ ዘእንበለ ዳእሙ እመ ኢከላእነ እገሪነ እም አንሶስዎ ዘበከንቱ ።

፳፰ ወካዕበ ንበል እ ሱራፊ ዐቃቢሃ

፪ ፪ ለጎነት ዘበሰይፊ እሳት ጎድጎነ ንባእ ንርእዮ ለማጎደረ ሕይወት ወእኮ ዘንነብር ውስቲታ ።

፳፱ እ ሱራፊ ጎድጎነ ንባእ ንርእዮ ለማጎደረ ሕይወት ወእኮ ዘንት ንባእ ሀዩ ።

፵ እ ሱራፊ ጎድጎነ ንባእ ውስተ ጎነት ወናዌኑ አፈዋቲሃ ወይሠወጥ ውስተ ልብነ መእዛ ዚእሃ ።

፵፩ እ ሱራፊ ጎድጎነ ንባእ ውስተ ዘቀዳሚ ርስተ እቡነ ከመ ንትፈ ሣሕ በዕቃሃ ወእኮ ዘንቀጥፍ እም ፍሬሃ በእእዳው ከመ ዘትካት ።

፵፪ እ ሱራፊ ጎድጎነ ንባእ ንርእዮሙ ለወጋይዝተ ሰርሃን ዘይሠቅይዎ ለጎነት ግዮን ኤፌሶን ጤግሮስ ኤፍራጥስ ።

፵፫ ቦ ዘይወጽእ እምሥራቅ ወዩሐውር ለምዕራብ ከመ ይሥቂ በሀዩ ።

፵፬ ወቦ ዘይወጽእ እምዕራብ ወዩሐውር ለምሥራቅ ከመ ይሥቂ በሀዩ ።

፳፯ የጎነት ምድር ሆይ ሰላም ላንቺ

ይሁን ባንቺ ዘንድ ልንመላለስ የማይቻል እግሮቻችንን በከንቱ ከማመላለስ ካልከለከልን በቀር ።

፳፰ ዳግመኛም በእሳት ሰይፍ ጎነትን

የምትጠብቅ ሱራፊ ሆይ የሕይወት ማደርያን ገብተን እናያት ዘንድ ተወን እንበል ። በውስጥዎም የምንኖር አይደለም ።

፳፱ ሱራፊ ሆይ የሕይወት ማደርያን (ጎነትን) ገብተን እናያት ዘንድ ተወን ። በዚያ የምንሸሸግ አይደለም ።

፵ ሱራፊ ሆይ ወደ ጎነት ገብተን ሽቲዎን እናሸት ዘንድ ተወን ። መግዛዎም በልቡናችን ይጨመር ዘንድ ።

፵፩ ሱራፊ ሆይ ወደ ቀደመ አባታችን ርስት እንገባ ዘንድ ተወን ። በዕን ጨቶቿ ደስ ይለን ዘንድ እንደ ቀድሞ ከፍሬዎ በእጃችን የምንቁ ርጥ አይደለም ።

፵፪ ሱራፊ ሆይ ጎነትን የሚያጠጧት የብርሃንን ወንዞች ግዮንንና ኤፌሶንን ጤግሮስንና ኤፍራጥስን ገብተን እናያቸው ዘንድ ተወን ።

፵፫ ከምሥራቅ ወጥቶ ወደ ምዕራብ የሚሄድ አለ ከዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ ።

፵፬ ከምዕራብ ወጥቶ ወደ ምሥራቅ የሚሄድ አለ በዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ ።

፵፮ ስ ዘይነቅዕ እምደቡሳ ወይሠወጥ ለሰሜን ከመ ይሥቂ በህዩ ።

፵፯ ወሶ ዘይፈለፍል እምሰሜን ወይሠ ወጥ ለደቡብ ከመ ይሥቂ በህዩ ። በከመ ተሰህለ መንክር ተላህያ ለባሕር ወከማህ መንክር ውእቲ ተላህዮቶሙ ለአፍላግ ዘእንበለ

፪፻፳፫ ድምፅ ምንተ ንብል ንበል ወንዛ ቀዕ ከመ መሰንቆ ዘአልዕ ነፍስ ።

፵፱ ንሕነሰ እለ ቅቡእን በጸጋ እግዚአብሔር በአማን ክርስቲያን ክርስቶሳውያን ወመሢሐውያን ንጽሐቅ ወንገጡዕ ንቅረብ ወንቅናእ ከመ ንባእ እምክብር ውስተ ክብር ። መቅድመ ናግርሮ ለሥጋኝ ወናስተጋበእ ሕሊናን እምዝርወት ሆሎ ጊዜ ከመ ተሠጢዎ ይተወከፍ ጸሎተኝ እግዚአብሔር አምላክኝ ።

፵፳ ይ. ዲ. ንነጽር ።

፵፲ ይ. ካ. አኮ ብኝ ዝዩ ሀገር አጽዳፍ ወጎጸጎጽ ወመብእስ ዘእኮኝ ርቱዕ አላ ዘበላዕሉ ኅበ ቀደሙ በጸሐ ነቢያት ወሐዋርያት ።

፵ አኮ ብኝ ዝዩ ኡባያት ዘሕኑዕ ቡኖፃ ዘይነፍሕዎ ነፋሳት ወይገፍዕዎ ወን ይዝት እላ ዘበላዕሉ አያሩሳ ሌም አግዓዚት ኅበ ቀደሙ በጸሐ

፪ ፪ ሊቃነ ጳጳሳት ወኤጲስ ቆጶሳት ቀሳውስት ወዲያቆናት ።

፵፮ ከደቡብ ነቅቶ ወደ ሰሜን የሚጨመር አለ በዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ።

፵፯ ከሰሜን መንጭቶ ወደ ደቡብ የሚጨመር (የሚሄድ) አለ በዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ ። የባሕር መመላለስዎ ድንቅ ነው እንደ ተባለ እንዲሁም ያለ ድምፅ የአፍላግ መመላለሳቸው ድንቅ ነው ። ምን እንላለን (እንበል) ነፍስ እንደሌለው እንደ መሰንቆ እንጫወታለን ። (እንጫወት)

፵፱ የእግዚአብሔርን ጸጋ የተቀባን በእውነት ክርስቲያን የክርስቶስ ወገኖች መሢሐውያን እኛ ግን እንትጋ እንቸኩልም ። እንቅና ከክብር ወደ ክብር እንገባም ዘንድ እንቅረብ ።

አስቀድሞ ሥጋችንን እናስገዛው ሁልጊዜ አላባችንን ከመባከን እንሰብስብ አምላካችን እግዚአብሔር ወደ ልመናችንን ይቀበልልን ዘንድ።

፵፳ ይ. ዲ. እናስተውል ።

፵፲ ይ. ካ. ገደል ጎጸጎጽ ቀና ያይደለ ጠማማ የሆነ አገር ከዚህ ያለን አይደለም ። ነቢያትና ሐዋርያት አስቀድመው የደረሱበት በልዕልና ያለ ነው እንጂ ።

፵ ለእኛ ከዚህ በአሸዋ የተሠራ ነፋሳት የሚነፍሱበት ፈላሾች የሚገፉት ቤት ያለን አይደለም ። በላይ ያለች ነፃ የምታወጣ ኢየሩሳሌም ናት እንጂ አስቀድመው የጳጳሳት አለቆችና ጳጳሳት ኤጲስቆጶሳት ቀሳውስትና ዲያቆናትም አስቀድመው የደረሱበት ።

፶፩ ወእሉ እንዘ ከማነ ለባሰያነ ሥጋ
 እሙንቲ ተመሰሉ ከመ መላእክት
 በሕይወቶሙ እንጽሑ ነፍሶሙ
 ወአፃዕደዉ አልባሲሆሙ ወእያር
 ከሱ ምክራብ ሥጋሆሙ ወተጽ
 ሕፊ ስሞሙ ውስተ መጽሐፈ ሕይ
 ወት በደመ በግዑ ።

፶፪ ወንሕነኒ እሌ ተወለድነ በሥጋ
 ከማሆሙ በነ ፫ቲ ልደታት አሐቲ
 ጥምቀት ቅድስት እንተ ትሬስየን
 አምላሌ ክርስቶስ ወ፩ዱ ሥጋሁ
 ወደሙ ለክርስቶስ ዘይሠሪ አበሳ
 ወኃጢአተ ወ፩ዱ አንብዕ ዘበንሰሐ

፫፫ ዘይወጽእ እምውስጥ በአምላሌ
 ዮርዳኖስ ዘያቄርብ ንጹሕ በቅድመ

፬ እግዚአብሔር ወክሉን እለ ንጹሐን
 ንሕጽብ ሥጋን በማይ ንጹሕ ።

፶፫ ወንኩን አምላላ መላእክት እለ
 ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር በቃለ
 ቅዳሴ በበዕባዮሙ ወበሰማኅበርሙ
 በሰሠራዊቶሙ ወበሰሥርዓቶሙ
 በበአስማቲሆሙ ወበሰኅልቆሙ ስ
 ዘይኬልሉ ወሶ ዘየዕውዱ ስ
 ዘየዐጥኑ ወሶ ዘይዘምሩ ስ ዘየእ
 ኩቲ ወሶ ዘይሴብሑ ወሶ ዘይቄድሱ
 እለ ፯ቲ ክነፊሆሙ ከመዝ ይብሉ
 ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር
 ፀባዖት ፍጹም ወንሕነኒ ንበል

፶፩ እሊሀ እንደኛ ሥጋን የለበሱ ሲሆኑ
 ባነዋወራቸው መላእክትን መሰሉ።
 ሰውነታቸውን አነጹ ። ልብሳቸው
 ንም ነጭ አደረጉ ። የሥጋቸውንም
 አዳራሽነት አላሳደፉም ስማቸውም
 በበጉ ደም በሕይወት መጽሐፍ
 ውስጥ ተጻፈ ።

፶፪ እንደ እርሳቸው በሥጋ ተወልደን
 እኛም ሦስት ልደቶች አሉን ።
እንዲቲ ክርስቶስን የምታስመስለን
ቅድስት ጥምቀት ናት ። አንዱም
 በደልንና ኃጢአትን የሚያስተሠ
 ርይ የክርስቶስ ሥጋውና ደሙ
 ነው ። አንዱም ንጹሕ አድርጎ ወደ
እግዚአብሔር የሚያቀርብ ከሰው
 ነት ውስጥ በዮርዳኖስ አምላል
 የሚወጣ በንስሐ ያለ ዕንባ ነው ።
 እኛ ሁላችንም ንጹሐን የሆንን
 ሥጋችንን በንጹሕ ውኃ እንጠብ ።

፶፫ በምስጋና ቃል **እግዚአብሔርን** እንደ
 ሚያመሰግኑት መላእክት እንሁን ።
 በየማዕርጋቸውና በየማኅበራቸው
 በየሠራዊታቸው በየሥርዓታቸው
 በየስማቸው በየቀጥራቸውም ።
 የሚጋርዱ አሉ። የሚከቡም አሉ ።
 የሚያጥኑ አሉ። የሚዘምሩም አሉ።
 በልብ የሚያመሰግኑ አሉ በቃል
 የሚያመሰግኑ አሉ ። ክንፎቻቸው
 ስድስት የሆኑት እንዲህ ይላሉ
ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ፍጹም አሸናፊ
እግዚአብሔር ። እኛም ከነርሱ
 ጋራ በአንድነት ቅዱስ ቅዱስ

ምስሌሆሙ ጎቡረ ቅዱስ ቅዱስ
ቅዱስ እግዚአብሔር ምሉእ ሰማ
ያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲክ ።

፶፬ ደ. ዲ. አውሥኡ ።

ደ. ሕ. ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚ
አብሔር ፀባዖት ፍጹም ምሉእ ሰማ
ያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲክ ።

፶፭ ደ. ካ. ንዑ ናዕብያ ንዑ ንወድሳ
ንዑ ናክብራ ።

፶፮ ደ. ንዑ ናብዕላ ለበኑረ በዓላት እንተ
ይእቲ ሰንበተ ክርስቲያን ቅድስት
ወንበል ዛቲ ዕለት እንተ ንብረ
እግዚአብሔር ንትፈሳሕ ወንትኝ
ወይ ባቲ ወንዘምር ምስላ አሳፍ
ነቢይ እንዘ ንብል ተፈሥሐ
በእግዚአብሔር ዘረድአኝ ።

፶፯ አማን ንትፈሳሕ በእግዚአብሔር
ዘጸገወኝ እምግብርናት ግዕዛኝ
ወእምጽልሙት ብርሃኝ ወዮብሱ
ለአምላክ ያዕቆብ ።

፶፰ አማን ንዮብብ ለአምላክ ነቢያት
ቅዱሳን ወእግዚአ ሐዋርያት ንጹ
ሐን ንሥኡ መዝሙረ ወሀቡ ከበሮ

፶፱ አማንኬ ንንሣእ ወንጌል ዘሰ ውስ
ቴቲ ትሕትና ወፍቅር ወንገድግ
ኦሪተ እንተ ዳግም ሕግ ዘሰ

ቅዱስ ፍጹም አሸናፊ እግዚአብ
ሔር የጌትነትህ ምስጋና በሰማይና
በምድር የመላ ነው እንበል ።

፶፬ ደ. ዲ. ተሰጥዎውን መልሱ ።

ደ. ሕ. ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ፍጹም
አሸናፊ እግዚአብሔር የጌትነትህ
ምስጋና በሰማይና በምድር የመላ
ነው ።

፶፭ ደ. ካ. የበዓላትን በኩር ኑ ከፍ ከፍ
እናድርጋት ። ኑ እናመስግናት ። ኑ
እናክብራት። ኑ በዓል እናድርጋት።
ይህችውም ቅድስት ሰንበተ ክርስቲ
ያን ናት። ይህች ቀን እግዚአብሔር
ሥራ የሠራባት ናት እንበል ።
በርስዎም ደስ ይበለን ኅሜትም
እናድርግ እንደ ነቢይ እንደ
አሳፍም በረዳን በእግዚአብሔር
ደስ ይበላችሁ እያልን እንዘምር ።

፶፮ ከመገዛት ነገነትን ከጨለማም
ብርሃንን በሰጠን በእግዚአብሔር
በእውነት ደስ ይበለን ።
ለያዕቆብም አምላክ እልል በሉ ።

፶፯ ለክቡራን ነቢያት አምላክ ለንጹሐን
ሐዋርያትም ጌታ በእውነቱ እልል
እንበል በገናን ያዙ ከበሮንም ስጡ።

፶፱ ወንጌልን በእውነት እንያዝ
በውስጡ ትሕትናና ፍቅር ያለበትን
ሁለተኛ ሕግ ኦሪትን ግን እንተው

ውስቴታ ፍትሐ ሞት ወቀትል ቤዛ ነፍስ ህየንተ ነፍስ አማንኬ መዝሙር ሐዋዝ ዘምስለ መሰንቆ ትእዛዝ ወንጌልኬ ሠናይ ምስለ ገቢሮቱ ።

፶፱ ፪ ፪ መሰንቆ ይእቲ ሃይማኖት እንተ ለብስቐ ሰማዕት ንፍሑ ቀርነ በዕለተ ሠርቕ ።

፷ አማን ንበል ሃሌ ሉያ በመዝሙረ ዳዊት ነቢይ በእምርት ዕለት በዓልኻ አማን እምርት ይእቲ

፸ እንተ ባቲ ኡዝ እግዚአብሔር ከመ ይግበር ግብሮ ።

፸፩ አ ዛቲ ዕለት ቀዳሚት ይእቲ ወእኮ ደኃሪት ወደኃሪዊት ይእቲ እንተ ትሰፍን ለዓለም ።

፸፪ አ ዛቲ ዕለት ለአብርሃም ተከሥ ተት ኪያሁ አመነየት ወእነበየት ወሎቱ አስተፍሥሐት ።

፸፫ አ ዛቲ ዕለት ለሙሴ በደብረ ሲና ተከሥተት ወእምነሽ እስራኤል ተከብተት ።

፸፬ አ ዛቲ ዕለት ለነቢያት ተዕውቀት ወእምነሽ ሕዝበ አይሁድ ተሠወ

፪ ረት በጎቤነስ ፍጹመ አስተርአየት ወከመ ፀሐይ አንበስበሰት ለሌ ሰሙኑ ትሰፍን ወለሌ ሰሙኑ ትነ ግሥ ወለሌ ሰሙኑ ትትቀመር ።

በውስጡ ስለ ነፍስ የነፍስ ቤዛ የሚሆን የሞት ፍርድ ያለበትን በእውነት በገና ከመሰንቆ ጋራ የተሰማማ ነው የወንጌልም ትእዛዝ ከመሥራቱ ጋራ ያማረ ነው ።

፶፱ መሰንቆ ሰማዕታት የለበሰዋት ሃይማኖት ናት ። በመባቻ ቀን ነጋሪት ምቱ ።

፷ በነቢይ በዳዊት መዝሙር በታወቀች በበዓላችን ቀን በእውነት ሃሌ ሉያ እንበል ። እግዚአብሔር ሥራውን ይሠራ ዘንድ የጀመረባት በእውነት የታወቀች ናት ።

፸፩ ወዮ ይህች ዕለት ቀዳሚት ናት ደኃሪዊት አይደለችም ለዘላለሙም የምትገዛ ደኃሪዊት ናት ።

፸፪ ወዮ ይህች ዕለት ለአብርሃም ተገለጸች ። እርሱንም አስመኘች ትንቢትም አናገረች እርሱንም ደስ አስኘች ።

፸፫ ወዮ ይህች ዕለት ለሙሴ በደብረ ሲና ተገለጸች ከእስራኤል ግን ተሠወረች ።

፸፬ ወዮ ይህች ዕለት ለነቢያት ታወቀች ። ከአይሁድ ወገንም ተሠወረች ። በኛ ዘንድ ግን ፈጽሞ ተገለጸች እንደ ፀሐይም ተመላለሰች በየላምንቱ ትሠለጥናለች በየላምንቱ ትነግግላለች በየላምንቱ ትቁጠራለች ።

፳፮ አ ዛቲ ዕለት ቅድስቱ ለአብ ቡር
 ክቱ ለወልድ ልዕልቱ ለመንፈስ
 ቅዱስ ንትፈሳሳላት ባቲ ወንትጋሳይ
 ባቲ ቀድሰዋ ላቲ ከመ ትትቀደሱ
 ባቲ ።

፳፯ አ ባዕዳን ዕለታት እንተ ባቲ
 ተአመርክን ለአዝማን ወለመዋዕል

፪ ፪ ነጻኬ ወድሳሃ ለበኩረ በጻላት እንተ
 ይእቲ ሰንበት ክርስቲያን ቅድስት።

፳፰ አ ዛቲ ዕለት እንተ ባቲ ብሊት
 ተዐርዐት ወሐዳስ ዐንዕት አ ዛቲ
 ዕለት እንተ ባቲ ሙቁሐን
 ተፈትሐ ወአግብርት ግዕዙ ።

፳፱ አ ዛቲ ዕለት እንተ ባቲ ምዝቡር
 ተሐንፀ ወሰይጣን ተኅሁለ ።

፳፲ ፪ ወካዕበ አመ ትሰፍን ዛቲ ዕለት
 ይከውን ሐዲስ ግብር ወሐዲስ ነገር
 አልቦ አሜሃ ብርሃን ዐሐይ ወወርኅ

፪ ወከቀክብት ኢዋካ ወኢዐዳል ኢክረ
 ምት ወኢ ሐጋይ ።

፪ ወታስተናፍስ ምድር ጌት ዕለታት
 እንዘ አልቦ ዘይትሐወስ ውስቲታ
 ዘነፍስ ሕያው ወይትፌኖ ቃል ከመ
 ፋፃ ቅጢን ወበውእቱ ቃል ይትእ
 ተት ጽንዐ ሰማያት ወያንቀለቅል
 ግዘፈ ምድር ።

፳፮ ወዮ ይህች ዕለት አብ የቀደሳት
 ወልድ የባረካት መንፈስ ቅዱስ
 ከፍ ከፍ ያደረጋት ናት ። በርስዋ
 ደስ ይበለን ። በርስዋም ኅሜት
 እናድርግ ። ትከብሩባት ዘንድ
 አክብሩዋት ።

፳፯ ዘመን ወር ለመባል በርስዋ የታወ
 ቃችሁ ሌሎች ዕለታት ሆይ የበጻላ
 ትን በኩር ኑ አመስግኑዋት ።
 ይህችውም የከበረች ለንብተ
 ክርስቲያን ናት ።

፳፰ ወዮ ይህች ዕለት ያረጀችዋ
 ያለፈችባት አዲሲቱ የጸናችባት
 ናት ። ወዮ ይህች ዕለት እስረኞች
 (ነፍሳት) የተፈቱባት ባሮች ነፃ
 የወጡባት ናት ።

፳፱ ወዮ ይህች ዕለት የፈረሰ የታነጸባት
 ሰይጣንም የጠፋባት ናት ።

፳፲ ዳግመኛም ይህች ዕለት በምትሠለ
 ጥንባት ጊዜ አዲስ ሥራ አዲስ
 ነገርም ይሆናል ። ያን ጊዜ የፀሐ
 ይና የጨረቃ የከዋክብትም ብርሃን
 ወይም ዐዳል ክረምት ወይም በጋ
 የለም ።

፪ በውስጥዋ በነፍስ ሕያው ሁኖ
 የሚንቀሳቀስ ፍጥረት ሳይኖርባት
 ምድር ሰባት ቀን ታርፋለች እንደ
 ረቂቅ ፋጨት ያለ ቃል ይላካል
 በዚያም ቃል የሰማያት ጽንዕ ይወገ
 ዳል የምድርም ግዘፍ ይነዋወጻል ።

፪፩ አሚሃ መቃብራት ይትከሠታ
ወመታን እለ በልዩ ዘእምዓለም
ይትነሥኡ ከመ ቅጽበተ ዓይን

፪፪ ወያወፊ አብ ለወልዱ መንግሥተ
ወምኩናኝ አሚሃ ያስተርኢ ኃይለ
መብረቅ ሐዲስ ወቃለ ነጎድጓድ
ግሩም እምቅዳሚ ዘኢሰምዕ ዕዝን
ወኢርእዩ ዐይን ።

፪፫ ወይቀውሙ ግሩማን መላ

፪፬ እክት እለ አክናፈ አሳት እለ አል
ሰሙ ስም ወኢይብልዎሙ እገሌ
ወእገሌ ወእለ ነበሩ ቅድመ መንጦላ
ዕቱ ለአብ መላእክተ ገጽ እሙንቱ
ወዘእሉ ክንፍ ይትጓዳእ ምስለ ክንፍ
ይደምፁ ወያንጎደጉዱ ወይመልጉ
ሰይፎሙ ወያንበለብሉ ከመ ያርእዩ
ፀንዖሙ ።

፪፭ አሚሃ ትትከሠት ቫሕረ እሳት እስከ
መዓምቅቲሃ ወግበ እስከትያ ዘመ
ትሕቲሃ ወፈለጎ እሳት ይውገዝ

፪፮ ከመ ይርእይ ሁሉ ዘጽኑሕ ሎቱ ።

፪፯ አሚሃ መጻሕፍት ይትከሠታ ወምግ
ባራት ይሰጣሕ ወልሳን ያረምም
ወእፍ ብቅው ይብህም ወይቆውም

፪፩ ያን ጊዜ መቃብራት ይከፈታሉ
ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የፈረሱ
ሙታን ፈጥነው እንደ ዓይን
ቅጽበት ይነሣሉ ። አብ መንግሥቱ
ንና ፍርዱን ለልጁ ይሰጣል ያን
ጊዜ አዲስ የመብረቅ ኃይል ይታ
ያል ። ግሩም የሚሆን የነጎድጓድ
ድም ቃል ይሰማል ። ከመጀመሪያ
(ከጥንት) ጀምሮ ጆሮ ያልሰማው
ዓይንም ያላየው ።

፪፪ የእሳት ክንፎች ያሏቸው ግሩማን
መላእክት በፊቱ ይቆማሉ ስም የሌ
ላቸው እገሌና እገሌ የማይሏቸው
በአብ መጋረጃ ፊት የሚኖሩ ባለሚ
ሎች መላእክት ናቸው ። የሊሀም
ክንፍ ከክንፍ ጋራ ይሳበቃል
ይሰማሉ ያንጎደጉዳሉ ሰይፋቸው
ንም ይመዛሉ የጽናታቸውንም
ኃይል ያላዩ ዘንድ ይበራሉ ።

፪፫ ያን ጊዜ የእሳት ባሕር እስከ
መሠረቷ ትገለጣለች ። በበታቿ ያለ
የውርጭ ጉድጓድም የእሳት ወን
ዝም ይፈስሳል ። ሁሉ ተጠብቆለት
ያለውን ያይ ዘንድ ።

፪፬ ያን ጊዜ መጻሕፍት ይገለጣሉ
ሥራም ይገለጣል አንደበትም ዝም
ይላል የተከፈተ አፍም ድዳ ይሆ

ሆሎ ፍጥረት በፍርሃት ወበረዳድ
 ወበዐቢይ ጳጥ ወኢተአክል ሆሎ
 ፪ ፪ ምድር ዘእንበለ መጠነ ምክያደ
 እግር ወደጸዕቅ ሆሎ ከመ ጸፍቀተ
 ሮማን ፡፡

፪፮ አልቦ አሚሃ ጸሊም ወቅይሕ ሐጂር
 ወንዊላ አላ አሐዱ አካል ወአሐዱ
 ጎብር ፡፡

፪፯ አልቦ አሚሃ ቤዛ ነፍስ ሀየንተ
 ፪ ፪ ነፍስ ወኢተውላጠ ብእሲ በብእ
 ሲቱ አብ በወልዱ ወእም በወለታ

፪ አላ አሐዱ አሐዱ ደነሥእ ፍዳ
 ምግባሩ ፡፡

፪፱ አያኅፍሮ ለባዕል እንበይነ ብዕሉ
 አላ በከመ ተሐሰበ ሎቱ አይም
 ሐሮ ለነዳይ እንበይነ ንዴቱ ለእመ
 ኢኮነ መሥመሬ ሎቱ ፡፡

፪፳ አሚሃ ጸድቃን ደትፊሥሐ እስመ
 ለሀወ በሕይወቶሙ ወንጥእን
 ደሰክዩ እስመ አፍቀሩ ሰሐቀ
 ወሥላቅ እስመ በጽሐቶሙ ዕለተ
 ፍዳ ወደይን ፡፡

፪፻ አሚሃ በዐላን ደነድዩ እስመ
 ሠለጡ ተፍግዕቶሙ በዐመፃ ወነ
 ዳያን ደብዕሉ እስመ ተወክፉ
 ንዴቶሙ በአኩቴት ፡፡

ናል ፡፡ ፍጥረቱም ሁሉ በመፍራት
 በመንቀጥቀጥ በታላቅ ጸጥታም
 ይቆማሉ ፡፡ ምድር ሁላ ከእግር
 መሄጃ ልክ በቀር አትበቃም
 ሁሉም እንደ ጸፍቀተ ሮማን
 ይጨናነቃል ፡፡

፪፻፩ ያን ጊዜ ጥቁርና ቀይ አጭርና
 ረጅም የለም አንድ አካል አንድ
 መልክ ነው እንጂ ፡፡

፪፻፪ ያን ጊዜ የነፍስ ቤዛ የለም ወንድ
 በሚስቱ መለወጥም ቢሆን አባት
 በልጁ እናትም በልጅዋ አንዱም
 አንዱ የሥራውን ፍዳ ይቀበላል
 እንጂ ፡፡

፪፻፫ ባለጸጋውን ስለባለጸግነቱ አያፍረ
 ውም ፡፡ እንደ ተገመገመለት ነው
 እንጂ ለድኃውም ስለድኅነቱ አይራ
 ራለትም እርሱን ደስ ካላሰኘው ፡፡

፪፻፬ ያን ጊዜ ጸድቃን ደስ ይላቸዋል
 በሕይወታቸው አልቅሰዋልና ፡፡
 ኃጥአንም ያለቅሳሉ ሣቅንና
 ሥላቅን ስለ ወደዱ የፍርድና የፍዳ
 ቀን ደርሳባቸዋለችና ፡፡

፪፻፭ ያን ጊዜ ባለጸጎች ይደክያሉ ተደላ
 ደስታቸውን በዐመፅ ጨርሰዋልና
 ነዳያም ባለጸጎች ይሆናሉ ንዴታቸ
 ውን በምስጋና ተቀብለዋልና ፡፡

፹ አሚሃ ርጉሳን ይጸግሱ እስመ ተጸነሱ በሕይወቶሙ አሚሃ ብዑ ላን ይነድቹ እስመ ሠለጡ ትፍግዕ ቶሙ በአሰጣጥ ወንዳያን ይብዕሉ እስመ ተወከፉ ንዴቶሙ በአኩቴት።

፹፩ አሚሃ ነባብያን ይረምሱ እስመ ተናገሩ ከንቶ ወበክ ወዕተሳን ይነበሱ እስመ ኢንደግዎ ለል ሳኖሙ ይሩጽ ውስተ ሐሚት ወኢያህዘን በጸሙ ፍጹሙ ።

፹፪ አሚሃ ዕነግን ይደክሙ እስመ አገለቁ ሥጋሆሙ በዝሙት ወደ ኩማን ይፀንፁ እስመ አድክሙ ኃይሎሙ በሰጊድ ወበትጋህ መግ ልት ወሌሊት ።

፹፫ አሚሃ ኃያላን ይጸብሱ እስመ ሰፍሐ እደሆሙ ውስተ ትዕግልት ወአብክዩ ዕቤረ ወእንላ ማውታ ።

፹፬ አሚሃ ምኑናን ይሠርሩ ከመ አንስ ርት ይሠርዕ ክነፈሆሙ ወይትሐ ደስ ውርዘቶሙ ።

፹፭ አሚሃ ዕቡያን ወዝጉራን ይትቅ ፈጹ ወይትከሠት ጎፍረቶሙ ።

፹፮ አሚሃ ወዕሩቃን ይለብሱ እስመ አርሐሶሙ ነፍኒፈ ዝኖም ወሰል ወአመንደሶሙ ቍር ወአስሐትያ ወአውዐቶሙ ሐሩረ ፀሐይ ።

፹፯ አልሶ አሚሃ ኩናት ወዕልታ ቀስት ወሐፅ እስመ ተሥዕረ ኩሉ ዘበምድር ተጸርዕ ።

፹ ያን ጊዜ ተርበው የነበሩ ይጸግባሉ በሕይወታቸው ተቸግረው ነበሩና ያን ጊዜ ባለጸገች ይደክያሉ ተደላ ደስታቸውን በዐመፅ ጨርሰዋልና ነዳያንም ባለጸገች ይሆናሉ ንዴታቸውን በምስጋና ተቀብለዋልና ።

፹፩ ያን ጊዜ ተናጋሪዎች የነበሩ ዝም ይላሉ ከንቱንና ብላሽን ነገር ተናግረዋልና ። ትዕግሥተኞች የነበሩ ይናገራሉ ። አንደበታቸውን ወደ ሐሚት ይርጥ ዘንድ አልተውት ምና ባልንጀራቸውንም ፈጽሞ አላ ሳዘኑምና ።

፹፪ ያን ጊዜ ጸኑግን የነበሩ ይደክማሉ ሥጋቸውን በዝሙት አድክመዋልና ። ደክመው የነበሩት ይጸናሉ ኃይላቸውን በሰጊድ በመጻፍትና በሌሊትም በመትጋት አድክመዋልና ።

፹፫ ያን ጊዜ ኃያላን ልምሾ ይሆናሉ እጃቸውን ለመቀማት ዘርግተዋልና ። ባልቱትንና አባት እናት የሞቱበትን አስለቅሰዋልና ።

፹፬ ያን ጊዜ የተናቁት እንደ አንስርት ይበራሉ ክንፎቻቸውም ይወጣሉ ጉልማስነታቸውም ይታደሳል ።

፹፭ ያን ጊዜ ትዕቢተኞችና ኩሮች ይገለጻሉ ጎፍረታቸውም ይገለጻል።

፹፮ ያን ጊዜ የታረዙት ይለብሳሉ የዝናምና የጠል ካሬያ አርሷቸዋልና ብርድና ውርጭ አስቸግሯቸዋልና የፀሐይ ሐሩርም አቃጥሏቸው ነበርና ።

፹፯ ያን ጊዜ ጦርና ጋሻ ቀስትና ፍላግ የለም በምድር የነበረ ሁሉ ተሸሯልና ።

፹፰ አሚሃ ይፈትሕ ንጉሥ በሆነኔ ርትዕ ዘአልቦ አድልዎ ።

፹፱ አሚሃ ኃጥአን ይተፈለጡ እማእከለ ጸድቃን ወይትሌሊዩ ርኩሳን እማእከለ ንጹሐን ።

፺ ዎንትኬ ዘአሚሃ አውያት ወዘአሚሃ ክላሕ ወዘአሚሃ አንብዕ እስከ ለሊሆኑ ፈጣሪ ያንብዕ በእንተ ፍጥረቱ እንተ ለሐክሎት እጄሆ ሶባ ይፊእዮሙ እንዘ የሐውሩ ውስት ፍኖተ ኅጉል ።

፺፩ አሚሃ ይበክዩ ኃጥአን በእንተ ርእሶሙ ወጸድቃን ይበክዩ በእንተ ዘመጸሙ ወመላእክተ ሰማይ የገዝኑ በእንተ ፍጥረተ ሰብእ ።

፺፪ በዝዩ ይዑድ ንፍቅ ቀሲስ ።

፺፫ ይ. ካ. ወሶበ ተፈጸመ ዙሉ አሚሃ ለአሊአሁ ለገሩያኒሁ ወለጸድቃኒሁ ደብተራ ብርሃን ይተከል ወመንጦ ላዕተ እሳት ይሰፋሕ ዘቦቹ ሰብዓቹ ምሥቕር ።

፺፬ ዩ ቫ ህዩ ይበውእ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ ውስተ ዝንቱ ምሥጢር ለሥርዓተ ግብር ወያቀ ውቐሙ ለካህናት በየማኑ ወለዲያ ቆናት በጸጋሙ ከመ ያርእዮሙ ሥርዓተ ምሥጢር ።

፹፰ ያን ጊዜ ንጉሥ አድልዎ በሌለበት በቅን ፍርድ ይፈርዳል ።

፹፱ ያን ጊዜ ኃጥአን ከጸድቃን መካከል ይለያሉ ርኩሳንም ከንጹሐን መካከል ይለያሉ ።

፺ የዚያን ጊዜ አውያት የዚያን ጊዜ ጩኸት የዚያን ጊዜም ልቅሶ ምን ያህላል እርሱ ቅሉ ፈጣሪ ወደ ጥፋት መንገድ ሲሄዱ ባያቸው ጊዜ እጁ ስለ ፈጠራቸው ፍጥረቶቹ እስኪያለቅስ ድረስ ።

፺፩ ያን ጊዜ ኃጥአን ስለ ራሳቸው ያለቅሳሉ ጸድቃንም ስለ ዘመዶቻቸው ያለቅሳሉ የሰማይ መላእክትም ስለ ሰው ፍጥረት ያዝናሉ ።

፺፪ በዚህ ጊዜ ንፍቅ ቁስ ማዕጠንቱን ይዞ ይዙር ።

፺፫ ይ. ካ. ሁሉ ከተፈጸመ በኋላ ያን ጊዜ ለመረጣቸው ለወዳጆቹ ለጸድቃኖቹ የብርሃን ድንኳን ይተከላል ሰባት መሠወሪያ ያለው የእሳት መጋረጃ ይዘረጋል ።

፺፬ የካህናት አለቃ ኢየሱስ ክርስቶስም ከዚያ ወደ ዚህ ምሥጢር ይገባል ። ለግብር ሥራት ቀላውስትን በቀኙ ዲያቆናትንም በግራው ያቆማቸዋል የምሥጢርን ሥራት ያሳያቸው ዘንድ ።

፺፮ ምንተ ይመስል ወምንተ ስሙ
ወምንተ ይትሰህል ዘአሜሃ ምሥ
ጢር ወኢይትከሃል ይእዜ ይንግ
ርዎ ወኢዘሀሎ ውስተ ልቦ እንላ
እመሕያው ።

፺፯ አ ካህናት ሥዩማን ክብር ለክሙ
ሶቦ ትትከህኑ ምስለ እግዚአ
ሰማያት ወምድር ።

፺፰ አ ዲያቆናት ገሩያን እላ ትመስሉ
አስራቦ ወርቅ ንጹሕ ፍሥሐ
ለክሙ ሶቦ ትሬእዩ ምሥጢር ዕባብ

፺፱ አ ቅዱሳን አቡው እላ ትመስሉ
አዕማደ ወርቅ ንጹሕ ዘቅውም ዲቦ
እብነ ሰንፔር ብፅዓን ለክሙ ።

፻ አ ኩልክሙ መሃይምናን እላ
ትመስሉ ከዋክብተ ብሩሃን ዕባይ
ለክሙ ሶቦ ትብውኡ ገብ ይእቲ
ከብካብ መርጋህ ለክርስቶስ ዕባይ
ለክሙ ሶቦ ትሬእዩ ለእግዚእ
ክሙ ይቅንት ወያንሶሱ ምስሌ
ክሙ ወይሚጥወክሙ ዘዘዚአሁ
ሀብታተ ።

፻ አሜሃ ሰአሉ ለን አስተምሕሩ ለን
ከመ ይምሕረን ወይሳሃለን አኮ
በስንኝ አላ በስንክሙ አኮ በከመ
ምግባሪን ርዕሰት አላ በከመ
ምሕረቱ ለአምላክን ።

፻፩ ዴ ሕ በከመ ምሕረትከ አምላክን
ወአኮ በከመ አባላን ፫ ጊዜ ።

፺፮ ምን ይመስላል ስሙስ ምንድር ነው
የዚያን ጊዜውስ ምሥጢር ምን
ይባላል ። ዛሬ ሊናገሩት አይቻልም
በሰው ልቡናም የለም ።

፺፯ የተሾማችሁ ካህናት ሆይ ከሰማይና
ከምድር ጌታ ጋራ ካገለገላችሁ
ለናንት ክብር ይገባችኋል ።

፺፰ የንጹሕ ወርቅ ሻሻቲ የምትመስሉ
የተመረጣችሁ ዲያቆናት ሆይ ለና
ንተ ደስታ ይገባል ድንቅ ምሥጢ
ርን ባያችሁ ጊዜ ።

፺፱ ሰንፔር በሚባል ዕንቁላይ የቆመ
የንጹሕ ወርቅ አዕማድን የምትመ
ስሉ ክብራን አቡው ሆይ መመስገን
ይገባችኋል ።

፻ ብሩሃን ከዋክብትን የምትመስሉ
ሁላችሁ ምእመናን ሆይ ለናንተ
ክብር ይገባል ። ክርስቶስ አንድ
ነትን ወደሚያደርግባት ወደዚያች
ሰርግ በምትገቡበት ጊዜ ።
ጌታችሁን ታጥቆ ከናንተ ጋራ
እየተመላለሰ የርሱን ሀብት
ሲሰጣችሁ ባያችሁት ጊዜ ለናንተ
ክብር ይገባል ።

፻ ያን ጊዜ ለኛ ለምኑልን ። ለኛ አማ
ልዱ ይምረን ይቅርም ይለን ዘንድ ።
በሥራችን አይደለም በሥራችሁ
ነው እንጂ ። በረከሰች ሥራችን
አይደለም እንደ አምላካችን ምሕረት
ነው እንጂ ።

፻፩ ዴ ሕ ሦስት ጊዜ አምላካችን ሆይ
እንደ ቸርነትህ ነው እንጂ እንደ
በደላችን አይደለም ።

፪፪ ይ. ካ. ንስእለክ እግዚአ ወናሰ
 ተበቅሎክ በእንተ እለ ኖሙ አበዊነ
 ወአጎዊን እለ ፈለሱ እምዝንቱ
 ዓለም ጎላፊ ከመ ታዕርፎሙ ሠናዩ
 እስመ አልቦ ንጹሕ እምርስሐት
 በቅድሚኸ ሰብእስ ዕቡረ ኃጢአት
 ውእቱ ።

፪፫ ፫ እመሰ ኃጢአተኑ ትተዐቀብ
 ፫ እግዚአ እግዚአ መኑ ይቀውም
 ቅድሚኸ ።

፪፬ ፪ ፪ ዮም በዛቱ ዕለት ሰንበተ ብርሃን
 በጎበ ተሠርዕ ዝ ሥጋክ ወደምክ
 እለ ነእምር አስማቲሆሙ ወንዜከር
 ፹ቃለ ዝንቱ ላእክ ወእለሂ ኢነእምር
 አስማቲሆሙ አንተ ዝክሮሙ በም
 ሕረትክ ወጸሐፍ ስሞሙ ውስተ
 መጽሐፊ ሕይወት በኢያሩሳሌም
 አግዓዚት ።

፪፭ ይ. ዲ. በእንተ ብዑዕ ።
 ፪፮ ይ. ካ. ንፍቅ ጸሎተ ቡራኬ ።
 ፪፯ ይ. ዲ. ንፍቅ መሐሮሙ እግዚአ
 ወተሣሃሎሙ ለሊቃነ ጳጳሳት ጳጳሳት
 ኤጲስ ቆጶሳት ቀሳውስት ወዲያቆ
 ናት ወሁሎሙ ሕዝበ ክርስቲያን ።

፪፪ ይ. ካ. አቤቱ ጎላፊ ከሚሆን ከዚህ
 ዓለም ስለ ሄዱ (ስለ ሞቱ)
 አባቶቻችንና ስለ ወንድሞቻችን
 እንለምንሃለን እንማልድሃለንም ።
 በበጎ ታሳርፋቸው ዘንድ በፊትህ
 ከኃጢአት ንጹሕ የለምና ሰውስ
 በኃጢአት ጭቃ የሆነ ነው ።

፪፫ ኃጢአትን ብትጠባበቅ ግን አቤቱ
 አቤቱ ባንተ ፊት ማን ይቆማል ።

፪፬ የብርሃን ሰንበት በሆነች ይህ
 ሥጋህና ደምህ በተሠራባት በዚ
 ህች ቀን ዛሬ ስማቸውን የምናውቃ
 ቸውን በዚህ ባገልጋዩ ቃል እንጠ
 ራለን ። ስማቸውንም የማናውቃቸ
 ውን አንተ በምሕረትህ አስባቸው።
 ስማቸውንም ነጻ በምታደርግ በኢየ
 ሩሳሌም በሕይወት መጽሐፍ ጻፍ ።

፪፭ ይ. ዲ. በእንተ ብዑዕ (ቅዱ ሐዋ. ቁ. ፮-፱
 እይ ።)
 ፪፮ ይ. ካ. ንፍቅ ጸሎተ ቡራኬ (ቅዱ
 ሐዋ. ቁ. ፲-፳፩)
 ፪፯ ይ. ዲ. ንፍቅ አቤቱ የጳጳሳቱን
 አለቆች ጳጳሳቱንና ኤጲስቆጶሳቱን
 ቀሳውስቱንና ዲያቆናቱን የክርስ
 ቲያንንም ወገኖች ሁሉ ማራቸው
 ይቅርም በላቸው ።

፪፻፳ ይ. ካ. ቅድመ ዝንቱ ቅዳሴከ ሰብሐት ወአኩቴት ዕባይ ወልዕ ልና ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው አልቦ መጠን ለዕባይክ ወአልቦ ማኅለቅት ለመን ግሥትክ አልቦ ወሰን ለግዝአትክ ወአልቦ ጸንፍ ለምልክናክ ።

፪፻፶ አይትአመር እምነብ ይወጽእ መለኮትክ ውነብ ይትኤለድ ህላዌክ አይጤየቅ እምነብ ይውኅዝ መለኮትክ ውነብ ይደነገግ ህላዌክ ።

፪፻፲ አይበጽሕ ሕሊና ስብእ ለቅድምናክ ወአይረከቦ ሥረት መላእክት ለደኃ ሪትክ ሥዕር አንተ እምዓይነ ኩሉ ወስሙዕ አንተ ውስተ ዕዝነ ኩሉ ።

፪፻፲፩ ርትቅ አንተ ወምጡቅ እምነ ኩሉ ወቅሩብ እንተ እምነቤሆሙ እለ ይፈርሁክ ኩሉ ወምስሌሆሙ ተዐርፍ ወትገብር ለሙ ፈቃደሙ ።

፪፻፲፪ አ ዘአትፈቅድ ለኃጥእ ሞተ አላ ግብአት ።

፪፻፲፫ አ ዘታወዕእ ለሕፃን እምሐቋ ብእሲ ወትፊንዎ ውስተ ክርሠ ብእሲት ወትጠበልሎ በሰፋድል ረቂቅ ወእንዘ ማይ ውእቱ ታረግእ በጥብብክ ወትንፍሕ ላዕሌሁ መንፈስ ሕይወት ወበግ ዕለት ትወይም ዲሴሁ በዘኮነ ክዊኖ እመሂ ለብሂል ወለነድይ እመሂ ለጸዲቅ ወለተኃጉሎ ።

፪፻፳ ይ. ካ. በዚህ ቅዳሴህ ፊት ሰብሐት አኩቴት ልዕልናም አሉ ። የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ለጌትነትህ መጠን የለውም ለመንግሥትህም ፍጻሜ የለውም ለገዛዝህም ወሰን የለውም ለግዛትህም ጻርቻ የለውም ።

፪፻፶ መለኮትህ የሚገኝበት አናኗርህም የሚወሰንበት አይታወቅም ለመኮትህ የሚገኝበት አይመረመርም ባሕርይህም የሚደነገግበት ።

፪፻፲ ቅድምናህን የሰው አሳብ አይደርስበትም ደኃራዊትነትህንም የመላእክት ፍጥነት አያገኘውም አንተ ከሁሉ ዓይን የተሠወርህ ነህ ።

፪፻፲፩ አንተ ከሁሉ ርሐቅ ምጡቅም ነህ አንተን በሚፈሩ ሁሉ ዘንድ አንተ የቀረብህ ነህ ክርሳቸውም ጋራ ትኖራለህ ፈቃዳቸውንም ታደርግላቸዋለህ ።

፪፻፲፪ ኃጥእን መመለሱን እንጂ ሞቱን የማትወድ ሆይ ።

፪፻፲፫ ሕፃንን ካባቱ ወገብ አውጥተህ ወደ ሴት ማኅፀን የምትልከው ሆይ በረቂቅ ሰፋድልም የምትጠቀልለው ውኃም ሲሆን በጥብብህ የምታረጋው ። የሕይወት መንፈስንም እኛ ትልበታለህ ። በሆነ ሁኖ በአርባ ቀን ትሾመዋለህ (ታድለዋለህ ።) ባለጸጋ ለመሆን ለመደሀየትም ቢሆን ለመጽደቅም ለመከነንም ቢሆን ።

የ፲፬ ወካዕበ ታወዕኢ እምህየ ወትኩሥት
አዕይንቲሁ ከመ ጆርአይ ምድረ
ዘህየ ምግባኢሁ ወትኩሥት አብቋ

፪ ፪ ዊሁ ወታኬልሐ ወታንሰሐሰሐ
እደዊሁ ወእገሪሁ ከመ ያእምር
፳፻፲፭ ።

የ፲፮ አ ዘታልገቆ ወታወረዝዎ ወታብ
ጽሐ እስከ ርሰዓን ።

የ፲፯ አ ዘታሥተናሥእ ለነሳስ ዘእንበለ
ርእይ ወታሐውሮ ለጊሜ ዘእንበለ
ድምዕ ።

የ፲፰ አ ዘቡቲ መዝገበ ስብሐት ዘኢይ
መልእ ሁሉ ስብሐት ።

የ፲፱ መኑ ከማከ ዘከለላ መንበሮ በእ
ሳት ወወስተ ልብሱ ዘገብረ ሥዕል
ማይቶ መኑ ከማከ ዘደለዎሙ ለእ
ድሳር በመዳልው ወለማየ ሳሕርኒ
ዘይሰፍሮ በሕፍኑ ።

የ፳ መኑ ከማከ ዘይጠፍር በማይ ጸርሐ
ወእዕቅዲሁ በእሳት ዘተኬነው
ኢጠፈረ ማይ ዘላዕሉ ኢይወርድ
ኅበ አዕቅደ እሳት በጥቡብክ ኢ
አዕቅደ እሳት ዘታሕቲ ኢየዕርግ
ኅበ ጠፈረ ማይ ዘሀላዌክ ።

የ፳፯ መንክርኬ ወመድምም ወዕፁብ
ዝንቲ ነገር ምንተኑ እሔሊ
ወእነክር ሀልዎተኩ ምስለ አቡክ
በእርምሞ ወበቅድስና ወሚመ
ከመ ሕፃን ውሰተ ኅዕነ እምክ ።

የ፲፬ ዳግመኛም ከዚያ ታወጣዋለህ
ዓይነንም ትገልጣለህ ከዚያ የሚገ
ባበትን ምድር ያይ ዘንድ ጉሮሮ
ውን ከፍተህ ታስጮኸዋለህ ።
እጁንና እግሩን ታንቀሳቅሰዋለህ
የእናቴን ጡት ያውቅ ዘንድ ።

የ፲፮ የምታሳድገውና የምታገለምሰው
እስከ አርጅናም የምታደርሰው
ሆይ ።

የ፲፯ ነፋስን የምታነሣሣው ሳይታይ
ጉምንም ያለ ድምፅ የምታስሂደው
ሆይ ።

የ፲፰ ምስጋና ሁሉ የማይመላው
የምስጋና መዝገብ ያለህ አቤቱ ።

የ፲፱ እንዳንተ ዙፋኑን በእሳት የጋረደ
ማነው በልብሱስ የውኃ ሥዕል ያደ
ረገ ማነው። ተራራዎችንስ እንዳንተ
በሚዛን የመዘናቸው የባሕርንስ
ውሃ በእፍኑ የሚሰፍረው ማነው ።

የ፳ እንዳንተ አዳራሹን በውኃ የሚ
ታታ ዙሪያውንስ በእሳት የሠራ
ማነው ። በላይ ያለው የውኃው
ጠፈር በጥቡብህ ወደ እሳት ግርግዳ
አይወርድም ። በታች ያለው
የውኃው ግርግዳም በእናንዋርህ
በላይ ወዳለው ወደ ውኃው ጠፈር
አይወጣም ።

የ፳፯ ይህ ነገር የሚያስደንቅ ዕፁብ ነው
ድንቅ ነው ማናቸውን አስቤ አደን
ቃለሁ? በእርምሞና በቅድስና ካባ
ትህ ጋራ መኖርህን ነውን? ወይስ
እንደ ሕፃን በናትህ ክንድ መያ
ዝህን?

፪፻፳፩ ፪ ፪ አየኑ አሔሊ ወአነከር ሰብሐ-ትከኑ ዘይትፌኖ ወትረ ከመ መቐጣደ ባሕር እምጎበ ሱራፌል ወሚመ በውስተ ዮርዳኖስ እንዘ ትቀውም በትሕትና ።

፪፻፳፪ አ እግዚአ እንዘ ሀሎከ በላዕሉ ትትበሐት በታሕቱ ወእንዘ ሀሎከ በታሕቱ ትሔለስ በላዕሉ ።

፪፻፳፫ ንሕነሰ በእምጣነ ንክል ተናገርነ ወአብጻሕነ እስከ ሰማይ ወእምህ የሰ ኢንክል ኃሊፊ እስመ ሰ ህየ ባሕረ እሳት ዘአያበውሐ ለሕሊናነ ይዕዳ አንተ ለሊከ ተእምር ህላ ዌከ ወአንተ ለሊከ ትጤይቅ መለ ኮተከ ።

በዝዩ ዕርገተ ዕጣን ።

፪፻፳፬ ዴ ሕ ተዘከረነ እግዚአ በውስተ መንግሥትከ ።

፪፻፳፭ ዴ ካ ዘንተ “እማሬ” ጎበስተ ዘዚአከ ሥጋ ነፍቆርብ ለከ ወዘንተ “እማሬ” ጽዋዕ ዘዚአከ ደመ ናዕርግ ለከ በእንተ ኃጢአትነ ወአበሳነ ወዕበደመ ለሕዝብከ አል ሰ ዘጎባእከ እም አርዳኢከ ምሥጢረ ዕበያቲህ ለመለኮትከ ።

፪፻፳፮ ዴ ዲ አንሥኡ እደዊከመ ቀሳውስት ።

፪፻፳፯ ዴ ካ ነሣእከ ጎበስተ በቅድሜ ሆመ፡ በዝዩ ያንሥእ ጎበስተ ።

፪፻፳፩ ማናቸውን አስቤ አደንቃለሁ ?

ከሱራፌል ዘንድ እንደ ባሕር ማዕበል የሚቀርብልህን (የሚመ ጣልህን) ምስጋና ነውን ? ውይስ በዮርዳኖስ በትሕትና መቆምህን ?

፪፻፳፪ አቤቱ በላይ ሳለህ በታች ብቸኛ ትሆናለህ ። በታች ሳለህም በላይ ሦስት ትሆናለህ ።

፪፻፳፫ እኛስ የተቻለንን ያህል ተናገርን ። እስከ ሰማይም አደረስን ። ከዚያ ማለፍ ግን አይቻለንም ። ይሻገር ዘንድ ሕሊናችንን የማያሰናብተው የእሳት ባሕር ከዚያ አለና። አናንዋርህን አንተ ራስህ ታውቃለህ መለ ኮትህንም አንተ ራስህ ትረዳለህ ።

በዚህ ጊዜ ዕጣን ያሳርግ (ቅዱ ሐዋ ቁ ፴፩)

፪፻፳፬ ዴ ሕ አቤቱ በመንግሥትህ አስበን (ቅዱ ሐዋ ቁ ፴፪ ።)

፪፻፳፭ ዴ ካ ያንተ ሥጋ የሚሆን ይህን ጎበስተ “እማሬ” እናቀርብልሃለን ። ያንተ የሚሆን ይህንም ጽዋ “እማሬ” እናሳርግልሃለን ። ስለ ኃጢአታችንና ስለ በደላችን ስለ ሕዝብህም ስንፍና ። ከደቀ መዛሙርትህ የሠወርከው የጌትነትህ ገናንነት ምሥጢር የለም ።

፪፻፳፮ ዴ ዲ ቀሳውስት እጆቻችሁን አንሡ ።

፪፻፳፯ ዴ ካ በፊታቸው ጎበስቱን አንሥተህ ያዝህ ። በዚህ ጊዜ ጎበስቱን ያንሣ ።

፪፻፳፰ ደ. ሕ. ነአምን ከመ ዝንቱ ውእቱ በአማን ነአምን ።

፪፻፳፱ ደ. ካ. እእኩትከ ባረከ ቡራኬ ፫ተ ጊዜ ወፈተትኸ ።

፪፻፴ ወእምዝ ያንቅዖ ለኅብስት ኅብ ፩ቱ ገጽ ። ወወሀብኩሙ እንዘ ትብል ንሥኡ ብልዑ ዝ “እማሬ” ኅብስት ሥጋዩ ውእቱ ዘአልቦ ተሌልዮ እምኔህ ።

፪፻፴፩ ደ. ሕ. አሚን አሚን አሚን ነአምን ወንትአመን ንሴብሐከ ኦ እግዚእነ ወእምላክነ ከመ ዝንቱ ውእቱ በአማን ነአምን ።

፪፻፴፪ ደ. ካ. ወከማሁ ጽዋዐኒ ቶሲሐኸ ማዩ ወወይኒ እእኩትከ ባረከ ወቀደስኸ ቡራኬ ፫ተ ጊዜ ። ወወሀብኩሙ እንዘ ትብል ንሥኡ ስትዩ ዝ “እማሬ” ጽዋዕ ደምዩ ውእቱ ዘአልቦ ተፈልጦ እምኔህ ። በዝዩ ይነክንኮ ለጽዋዕ በትእምርተ መስቀል ።

ደ. ሕ. አሚን አሚን አሚን ።

፪፻፴፫ ደ. ካ. እምጣኝ ትብልዕዎ ለዝንቱ ኅብስት ወትሰትደዎ ለዝንቱ ጽዋዕ ዜንወ ሞትዩ ወትንሣኤዩ ወእመኑ በዕርገትዩ ውስተ ሰማዖት ወዳግመ ምጽአትዩ በሱብሐት እንዘ ትሴ ፈዕ ደ. ሕ. ንዜኑ ሞተከ ።

፪፻፳፰ ደ. ሕ. እናምናለን ይህ እርሱ እንደ ሆነ በእውነት እናምናለን ።

፪፻፳፱ ደ. ካ. አመሰገንህ ባረክህ ሦስት ጊዜ ይባርክ ። ቈረሲህ ።

፪፻፴ ከዚህ በኋላ ኅብስቱን ሳይለዩዎ ከአምስት ላይ ጥቂት ያንቃው ። ይህ ኅብስት “እማሬ” ከርሱ መለየት የሌለበት ሥጋዬ ነው ንሡ ብሉ ብለህ ሰጠሃቸው ።

፪፻፴፩ ደ. ሕ. አሚን አሚን አሚን እናምናለን እንታመናለን ጌታችንና አምላካችን ሆይ እናመሰግንሃለን ። ይህ እርሱ እንደሆነ በእውነት እናምናለን ።

፪፻፴፪ ደ. ካ. እንዲሁም ጽዋውን ውኃውንና ወይንን ቀላቅለህ አመሰገንህ ባረክህ አከበርህም ። ሦስት ጊዜ ይባርክ ። ይህ ጽዋ “እማሬ” ከርሱ መለየት የሌለበት ደሜ ነው ንሡ ጠጡ ብለህ ሰጠሃቸው ። በዚህ ጽዋውን በቀኝ እጁ በአራቱ ማዕዘን ይወዝውዘው ።

ደ. ሕ. አሚን አሚን አሚን ።

፪፻፴፫ ደ. ካ. ይህን ኅብስት በምትብሉት ይህንም ጽዋ በምትጠጡት መጠን መሞቱንና መነሣቱን ንገሩ ወደ ሰማይ ማረጊንም እመኑ ዳግመኛ በክብር መምጣቱንም ተስፋ እያደረጋችሁ ። ደ. ሕ. አቤቱ ሞትህን ቅድስት ትንሣኤህንም እንነግራለን።

ጀፀፀ ደ. ካ. ወበኸመ ኢጎሳእከ እምነ
 አርዳኢኸ ምሥጢረ ፅብያቲሁ
 ለመለኮትኸ ወእሙንቲሂ አልቦ
 ዘጎብኢ እምነን ህይሙን ሊቃነ
 ጳጳሳት ጳጳሳት ኤዲስ ቆጶሳት
 ቀሳውስት ወዲያቆናት ለሥርዓተ
 ቤተ ክርስቲያን

ጀፀ፭ ወለዡሎሙ እለ ይትቃረንቀ
 ለሕግነ ሠሩ እምድር ዝክሮሙ
 ወኢትጽሐፍ ስሞሙ ውስተ
 መጽሐፈ ሕይወት ።

ጀፀ፮ ፪ ወለዡሎሙ እለ ኢየሱስ
 በቅድስት ቤተ ክርስቲያን ገብኤ

፪ ዘሐዋርያት ስቅል ውስተ ክሳውዲ
 ሆሙ ጋጋ ዘእሳት ወቦቲ ይሰሐቡ
 ወይብጽሐ ውስተ ዐቢይ ሰይል ።

ጀፀ፯ ፪ ወለዡሎሙ እለ ይጸልኡ ስመከ
 ቅዱሳ ምላሕ ሰይፈከ ወዕግዮሙ
 ወእንተ ይከይድቅ ምድር ለትሠ
 ረም ወተገጠሙ ወይረዱ ውስተ
 ሰ.አል ሕይዋኒሆሙ ።

ጀፀ፰ ንሕነሰ እለ ተሰደድነ በእንተ
 ስምኸ ወኮነ ሕብልያ እምነቤሆሙ
 ለዕልቀን ረዐዩን በሣህልኸ አርእየን
 ሣህለኸ ከመ ነሐድፍ ልቦሙ
 ለመሃይምናኒኸ ።

ጀፀ፱ ደ. ሕ. አሜን እግዚአ መሐረን
 እግዚአ መሐከን እግዚአ ተሣሃለን።

ጀፀፀ ደ. ካ. ከመለኮትህ ገናንነት
 ምሥጢር ከደቀ መዛሙርትህ
 እንዳልሠወርህ እነሱም ከእኛ
 የሠወሩት የለም ። ለቤተ
 ክርስቲያን ሥርዓት ሊቃነ ጳጳሳት
 ጳጳሳት ኤዲስቆጶሳት ቀሳውስት
 ዲያቆናት አድርገው ሾሙን ።

ጀፀ፭ ሕጋችንን የሚቃወሙአትንም
 ሁሉ ስም አጠራራቸውን ከምድር
 ነቅለህ አጥፋ ። ስማቸውንም
 በሕይወት መጻፍ አትጻፍ ።

ጀፀ፮ ሐዋርያት አንድ ካደረገት
 ከቅድስት ቤተ ክርስቲያንህ ጋራ
 የማይተባበሩትንም ሁሉ በአንገታ
 ቸው የእሳት ዛንጅር ስቀልባቸው ።
 በርሱም ተከበው ወደ ጥልቅ ልቅሶ
 ይድረሱ ።

ጀፀ፯ ቅዱስ ስምህን የሚጠሉትንም
 ሁሉ ሰይፍህን መዘህ ክበባቸው ።
 የሚረግጧትም ምድር ረግረግ ሁና
 ታስጥማቸው በሕይወነታቸው ወደ
 ሲኦል ይውረዱ ።

ጀፀ፰ ስለ ስምህ የተሰደድን በዐላውያን
 ዘንድ ብዝበዛ የሆነ እኛን ግን
 በይቅርታህ ጠብቀን ይቅርታህን
 አሳየን ። የምእመናንህን ልቡና
 እናጸና ዘንድ ።

ጀፀ፱ ደ. ሕ. አሜን አቤቱ ማረን አቤቱ
 ራራልን አቤቱ ይቅር በለን ።

፪፻፱ ደ. ካ. እስመ በዝጉ ሙከራአን
ሙሳ፣ እለ ኢይምሕክቆ ለመርዔ
ርትከ ።

፪፻፳ ደ. ዲ. በኩሉ ልብ ።

፪፻፳፩ ደ. ሕ. በከመ ሀሎ ።

፪፻፳፪ በዝዩ ይገትም ሥጋ በደም ጠሚያ
በአጽባዕቱ ።

ደ. ካ. ደሚረከ ተሀሶሙ ለኩሎሙ
እንዘ ትቆድሶ ለውእቱ በውእቱ ።

ቡራኬ ፩ዱ ላዕለ ኅብስት ወ፩ዱ
ላዕለ ጽዋዕ ዓዲ ላዕለ ጄኤሆሙ
ቡራኬ ፩ ጊዜ ።

፪፻፳፫ አ ወልድ ክላህ ከመ ዘሐመ

ወበል ኤልማስ ላማ ሰበቅታኒ

ወእንዘ ሀሎ ውስተ አፋሆሙ በል

አባ ወአቡዩ መሐር ወተሣህል እለ
በልዑ ሥጋዩ ወስተዩ ደምዩ ።

፪፻፳፯ ደ. ካ. ሀበነ ንገበር በዘዚአክ
መንፈስ ቅዱስ ።

ደ. ሕ. ከማሁ ።

፪፻፳፰ ደ. ካ. ቡሩክ ስሙ ።

ደ. ሕ. ከማሁ ።

፪፻፳፱ ደ. ካ. ፈኑ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ
ላዕሌነ ደ. ሕ. ከማሁ ።

፪፻፴ ደ. ዲ. ተንሥኡ ለጸሎት ።

ደ. ሕ. እግዚአ ተሣሃለነ ።

ደ. ካ. ሰላም ለኩልከሙ ።

ደ. ሕ. ምስለ መንፈስከ ።

፪፻፴ ደ. ካ. ለመንጋህ የማይራራለት
የሚከለክሉ የሚነጥቁ ከልካዮች
በዝተዋልና ።

፪፻፴፩ ደ. ዲ. በፍጹም ልብ ።

፪፻፴፪ ደ. ሕ. በፊት እንደ ነበረ ።

፪፻፴፫ በዚህ ጊዜ በጣቱ ጠምቶ በደሙ
ሥጋውን ይቅባ ።

ደ. ካ. እርሱን በርሱ አክብረህ ለሁ
ላቸው አንድ አድርገህ ትሰጣቸው
ዘንድ ።

አንድ ጊዜ ኅብስቱን አንድ ጊዜ
ጽዋውን ይባርክ ። ዳግመኛም
ሁለቱን አንድ ጊዜ ይባርክ ።

፪፻፴፬ ወልድ ሆይ እንደ ታመመ ሰው

አሰምተህ ተናገር ። ኤልማስ ላማ

ሰበቅታኒ በል ። በአፋቸውም

ውስጥ ሳለ አባ አባቴም ሆይ

ሥጋዬን የበሉትን ደሜን የጠጡ

ትን ማራቸው ይቅር በላቸው በል ።

፪፻፴፭ ደ. ካ. የአንተ በሚሆን በመንፈስ
ቅዱስ አንድ እንሆን ዘንድ

መሆንን ስጠን። ደ. ሕ. እንደርሱ።

፪፻፴፮ ደ. ካ. የእግዚአብሔር ስሙ

ምስገን ነው ። ደ. ሕ. እንደርሱ ።

፪፻፴፯ ደ. ካ. የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ
ላክልን ። ደ. ሕ. እንደርሱ ።

፪፻፴፰ ደ. ዲ. ለጸሎት ተነሡ ።

ደ. ሕ. አቤቱ ይቅር በለን ።

ደ. ካ. ሰላም ለሁላችሁ ይሁን ።

ደ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።

፪፻፱ ይ. ካ. ጸሎተ ፈትቶ ።

ወካዕሰ ናስተብቀዮ ለእምላክ ምሕረት ሎቲ፣ ንተከሀን ዘውእቲ፣ ካህን ወሎቲ፣ ንሠውዕ ዘውእቲ፣ ሰሥዋዕ ዕት ወሎቲ፣ ናቄርብ ዘውእቲ መቅረብ ።

፪፻፶ ፪ ይምጸእ ዘውእቲ፣ በግዕዝ እመልዕልተ መልዕልተ ንርአዮ በአዕይንተ ወንጥብሐ በአእዳው ከመ ንተፈላላኪ ቦቲ ።

፪፻፶፩ ይደመር ሥጋሁ ውስተ ዝንቲ ፪ ኅብስተ ወደሙኒ ይትከዐው ውስተ ዝንቲ ጽቐዕ ።

፪፻፶፪ ኢይምሰሎ ለአሐዱ እምኔን ሶበ ይበልዕ ዝንተ ኅብስተ ከመ ዘይበልዕ ስ ሥጋ ሳሕቲቶ ዘእንበለ ደም ወመንፈስ ወሶበ ይሰቲ ዝንተ ጽቐዕ ኢይምሰሎ ለአሐዱ እምኔን

፪ ፪ ከመ ዘይሰቲ ደመ ሳሕቲቶ ዘእንበለ ሥጋ ወመንፈስ ኣላ አሐዱ ውእቲ ሥጋ ወደም ወመንፈስ ።

፪፻፶፫ በከመ ከን መለኮቲ ዘምሰለ ትሱብ እቲ ፩ደ እግዚአብሔር ኣምላክነ ።

፪፻፶፬ ይ. ዲ. ጸልዮ ።

፪፻፱ ይ. ካ. የመፈተት ጸሎት ።

ዳግመኛም የምሕረትን ኣምላክ እንማልደዋለን ። ኣገልጋይ ለሚሆን ለርሱ እናገለግላለን ። መሥዋዕት ለሚሆን ለርሱ እንሠዋለን ። ለሚቀርብ ለርሱ እናቀርባለን ።

፪፻፶ በግዕዝ እርሱ ከሰማዩ ሰማዖት ይምጣ ። በዓይናችን አይተን በእጃችን ሠውተን ደስ እንሰኝበት ዘንድ ።

፪፻፶፩ ሥጋው ከዚህ ኅብስተ ጋራ ኣንድ ይሁን ደሙም ከዚህ ጽቐ ይቀዳ ።

፪፻፶፪ ይህን ኅብስተ በሚበላበት ጊዜ ከእኛ ወገን ላንዱ ያለ ደምና ያለ መንፈስ ሥጋን ብቻ የሚበላ ኣይምሰለው ። ይህንንም ጽቐ በሚጠጣበት ጊዜ ከእኛ ላንዱ ያለ ሥጋና ያለ መንፈስ ደምን ብቻ የሚጠጣ ኣይመሰለው ሥጋና ደም መንፈስም ኣንድ ናቸው እንጂ ።

፪፻፶፫ እግዚአብሔር ኣምላካችን መለኮቲ ከትሱብእቲ ጋራ ኣንድ እንደ ሆነ ።

፪፻፶፬ ይ. ዲ. ጸልዮ ።

ይ. ሕ. አቡነ ዘበሰማያት ።

፪፻፶፭ ይ. ካ. ንስእለከ አብ
ወናስተሰቅዕ እምነ ኅሩትከ እ
መፍቀሬ ሰብእ ከመ ትፈኑ ወልደከ
ወፍቁረከ ዘአልቦ አሠር ለሀላዌሁ
እንዘ እግዚአብሔር እሳተ መለኮት
ወእቱ ።

፪፻፶፮ እስኩኬ ንርአዮ ለዘይመስል እሳተ
ሕይወት ለሕርደት መንፈሳዊ
ወለቅብሕ ነባቢ ወይደመር ላዕለ
ዝንቱ አኩቲት ውእቱ ኢየሱስ
ክርስቶስ ለዓለም ወለዓለመ ዓለም

፪፻፶፯ ይ. ሕ. ሠራዊተ መላእክቲሁ
ለመድኅኔ ዓለም ይቆውሙ ቅድ
ሚሁ ለመድኅኔ ዓለም ።
ወይኬልልዎ ለመድኅኔ ዓለም
ሥጋሁ ወደሙ ለመድኅኔ ዓለም ።
ወንብጻሕ ቅድመ ገጹ ለመድኅኔ
ዓለም በአሚነ ሲአሁ ለክርስቶስ
ንገኒ ።

፪፻፶፰ ይ. ዲ. ንፍቅ አርገዉ ።

፪፻፶፱ ይ. ዲ. እለ ትቀውሙ ።

ይ. ሕ. አቡነ ዘበሰማያት ። (ቅዱ ሐዋ.
ቁ. ፳)

፪፻፶፭ ይ. ካ. አብ ሆይ እንለምንሃለን
ከቸርነትህም እንማልዳለን መፍቀሬ
ሰብእ ሆይ እሳተ መለኮት ሲሆን
ለባሕርዩ ፍለጋ የሌለውን ልጅህን
ወዳጅህን ትሰድልን ዘንድ ።

፪፻፶፮ የሕይወት እሳት የሚመስል መንፈ.
ሳዊና ነባቢ መሥዋዕትን እስኪ
እንየው እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ
በዚህ በመሥዋዕቱ ላይ ይደር
ለዘላለሙ ።

፪፻፶፯ ይ. ሕ. የመድኅኔ ዓለም የመላእ
ክት ሠራዊት በመድኅኔ ዓለም ፊት
ይቆማሉ ።

መድኅኔ ዓለምን ያመሰግኑታል የመ
ድኅኔ ዓለም ሥጋውና ደሙ ። ወደ
መድኅኔ ዓለም ፊት እንቅረብ ።
እርሱን በማመን ለክርስቶስ እን
ገዛ ።

፪፻፶፰ ይ. ዲ. ንፍቅ መኳንንት ደጃቸን
ክፈቱ ።

፪፻፶፱ ይ. ዲ. የቆማችሁ ሰዎች
ራሳችሁን ዝቅ ዝቅ አድርጉ ።

ንዳፌ ነፍስ ፡፡ ይ. ካ. በከመ ደቤ
 ዳዊት በመዝሙር እግዚአ
 የኅድር ውስተ ጽላሎትከ ወመኑ
 ያጸልል ውስተ ደብረ መቅደስከ ፡፡

፪፻፱ ተሠጥዎ መንፈስ ቅዱስ ወይቤ
 ዘየሐውር በንጹሕ ወይጎብር ጽድቅ
 ወዘይነብብ ጽድቅ በልቡ
 ወዘኢንሕለው በልሳኑ ወዘኢጎብረ
 እኩዮ ዲበ በጸ. ወዘኢያጽኢል
 አዝማዲሁ ወዘምኑን በቅድሚሁ
 እኩይ ዘያኩብሮሙ ለፈራህያነ
እግዚአብሔር ዘይምሕል ለቢጸ.
 ወኢይሔሱ ወዘኢለቅሐ ወርቆ
 በርዴ ወዘኢጎሥኦ ሕልዳኝ በላዕለ
 ንጹሕ ዘይጎብር ከመኝ ኢይተሀ
 ወክ ለዓለም ፡፡

፪፻፸ ወካዕበ ደቤ መኑ የዕርግ ውስተ
 ደብረ **እግዚአብሔር** ወመኑ ይቆ
 ውም ውስተ መካነ መቅደሱ ፡፡

፪፻፸፩ ተሠጥዎ መንፈስ ቅዱስ ወይቤ
 ዘንጹሕ ልቡ ወንጹሕ እደቂሁ
 ወዘኢጎሥኦ ከንቶ በላዕለ ነፍሱ
 ወዘኢመሐለ በጉሕሉት ለቢጸ.
 ውእቱ ይጎሥኦ በረከተ እምነበ
እግዚአብሔር ወይቆውእ ውስተ
 ሀገር ቅድስት እንተ ኬንያፃ ወገባ
 ሪፕ **እግዚአብሔር** አምላክኝ ፡፡

ይ. ዲ. ጸልዩ ፡፡

ይ. ካ. **ንዳፌ ነፍስ ፡፡** ዳዊት
 በመዝሙር እንደ ተናገረ አቤቱ
 በጥላህ ማን ያድራል ፡፡ በመቅደስ
 ህስ ተራራነት ማን ያርፋል ፡፡

፪፻፱ መንፈስ ቅዱስ መለሰ እንዲህም
 አለ፡፡ በንጽሕና የሚኖር ጽድቅንም
 የሚሠራ ነው ፡፡ በልቡናው እውነ
 ትን የሚናገር በአንደበቱ ያል
 ሸነገለ በባልንጀራው ላይ ክፉ
 ያላደረገ ዘመዶቹን ያላሰደበ ፡፡ ክፉ
 ነገር በፊቱ የተናቀ **እግዚአብሔርን**
 የሚፈሩትን ሰዎች የሚያከብራቸው
 ባልንጀራውን ምሎ የማይከዳ
 ወርቁን በአራጣ ያላበደረ በንጹሐ
 ሰው ላይ ማማለጃን ያልተቀበለ
 እንዲህ የሚያደርግ ለዘላለሙ
 አይታወክም ፡፡

፪፻፸ ዳግመኛም ወደ **እግዚአብሔር**
 ተራራ ማን ይወጣል በመቅደሱስ
 ቦታ ማን ይቆማል አለ ፡፡

፪፻፸፩ መንፈስ ቅዱስ መለሰ እንዲህም
 አለ ፡፡ ልቡ ንጹሕ እጁም ንጹሕ
 የሆነ ነው በሰውነቱ ላይ ከንቱን
 ነገር ያልተቀበለ ለባልንጀራው
 በሸነገላ ያልማለ እርሱ **ከእግዚአ**
ብሔር ዘንድ በረከትን ይቀበላል ፡፡
 ሠሪዋ ተጠባቢዋ አምላካችን
እግዚአብሔር ወደሚሆን አገር
 ይገባል ፡፡

ይ. ዲ. ጸልዩ ፡፡

፪፻፸ ደ. ካ. ንዑ ናዕብያ ንዑ ንወድሳ

፪ ፪ ንዑ ናክብራ ንዑ ናብዕላ ለበኸረ
በዓላት እንተ ይእቲ ሰንበት ክርስ
ቲያን ቅድስት ።

፪፻፹ በከመ ተፈሳሕነ ትማልም በበ
አታ ከማሁ ናስተፋንዎ በፍሥሕ
በፀአታ እንዘ ንተግህ ባቲ በእዕ
ርፎ ሥጋን ።

፪፻፵ ዕረፍትነሰ አኮ በሰኪሳ ከመ
ዘሐመ በደቄ አላ በትጋህ መዓልተ
ወሌሊት ከመ ንኩን ፍቁራኒን
ለዛቲ ዕለት ።

፪፻፶ ወካዕበ ንበል ሰአሊ ለነ አስተ
ምሕሪ ለነ ኅበ እግዚአብሔር
አምላክነ ለእለ ከነ ከመ እንሰሳ
ወአከይነ እምኔሆመ ።

፪፻፺ አ ቅድስት ንዑ ኅቤነ ለለሰሙኑ
ከመ ንተፈሳሕ ብኪ ለዓለመ
ዓለም ።
ደ. ሕ. አሜን ።

፪፻፺ አንብሮ እድ ።

ደ. ካ. ካህናትዮ ይቤሎሙ ፈድፋደ
እምኩሉ አፍቀሮሙ ዘኢተገብረ
ለመላእክት ተገብረ ለካህናት ።

፪፻፸ ደ. ካ. ኑ ከፍ ከፍ እናድርጋት ኑ
እናመስግናት ኑ እናክብራት ኑ
በዓል እናድርጋት የበዓላትን መጀ
መሪያ ይህቸውም ክብርት የምት
ሆን የክርስቲያን ሰንበት ናት ።

፪፻፹ ትናንት በመግባትዎ ደስ እንዳለን
እንዲሁ በመውጣትዎ ደስ ብሎን
እንሸኛት በርስዎ ሥጋችንን
በማሳረፍ እየተጋን ።

፪፻፵ ዕረፍታችን ግን በደዌ እንደ
ታመመ ሰው በመተኛት አይደለም
ቀንና ሌሊት በመትጋት ነው እንጂ
የዚህች ዕለት ወዳጆችዎ እንሆን
ዘንድ ።

፪፻፶ ዳግመኛም እንደ እንሰሳት ለሆነ
ከእንሰሳትም ለከፋን ለእኛ ወደ
አምላካችን ወደ እግዚአብሔር
ለምኝልን ስለኛ አማልጂ እንበል ።

፪፻፺ ቅድስት ሆይ በየሳምንቱ ወደኛ
ነይ በአንቺ ደስ ይለን ዘንድ
ለዘላለሙ ።
ደ. ሕ. አሜን ።

፪፻፺ አንብሮ እድ ። ደ. ካ. አገልጋዮቼ

አላቸው ከሁሉ ይልቅ ወደዳቸው
ለመላእክት ያልተደረገ ለካህናት
ተደረገ ።

፪፸፰ ዘተመጦነ በእደዊሆሙ ለካህናት
 ዘንተ ሥጋ ወልድከ ቅዱስ ወደመ
 መሢሕክ ክቡር **ኦ እግዚአብሔር**
አምላክነ አቡነ ዘበሰማያት ረሲ
 ይኩነነ ለሕይወት ወለመድኃኒት
 ወለሥርየተ ኃጢአት ወለሕይወት
 ዘኢየሳልቅ ለዓለመ ዓለም አሜን ።

፪፸፰ በካህናት እጅ የተቀበልነውን
 ይህን ቅዱስ የሚሆን የልጅህን ሥጋ
 የመሢሕህንም ክቡር ደም በሰማይ
 የምትኖር አባታችን **አምላካችን**
እግዚአብሔር ሆይ ለሕይወትና
 ለመድኃኒት ለኃጢአት ማስተሥረ
 ያና ለማያልቅ ኑሮ እንዲሆነን
 አድርግ ለዘላለሙ አሜን ።

አመ ፯ ለግንቦት (ዕረፍቱ ለቅዱስ አትናቴዎስ) በኩሉ ሰናብት በክረምት
 በደብረ ታቦር በብርሃን ወበዘወትር እንዘ ታስተባሪ ምስለ ቅዳሴ እግዚእ
 ቀድስ ዘንተ ።

